

20
25

WIARA NA KAMPUSIE

DUSZPASTERSTWA AKADEMICKIE
W ŚWIEŁE BADAŃ IŁOŚCIOWYCH

AKADEMIA
KATOLICKA
W WARSZAWIE
Collegium Joanneum

Spis treści

Wstęp.....	2
Profil uczestników badania – dane demograficzne	3
Profil uczestników badania jako zaangażowanych w DA	5
Motywacje i korzyści z uczestniczenia w Duszpasterstwach Akademickich	9
Wpływ DA na uczestników badania	14
Wizerunek DA.....	17
Podsumowanie	28

Wstęp

Raport powstał w wyniku ogólnopolskiego badania realizowanego przez Akademię Katolicką w Warszawie we współpracy z Instytutem Statystyki Kościoła Katolickiego. Celem badania było pogłębione zrozumienie uczestnictwa studentów w Duszpasterstwach Akademickich (DA) oraz identyfikacja sposobów, w jakie duszpasterstwa mogą skuteczniej odpowiadać na potrzeby młodych ludzi zaangażowanych w życie wspólnoty.

Badanie zostało przeprowadzone z myślą o wsparciu duszpasterzy i liderów DA w Polsce, którzy codziennie pracują na rzecz budowania żywych, otwartych i rozwijających się wspólnot akademickich. Dzięki zgromadzonym danym możliwe jest opracowanie praktycznego poradnika, mającego służyć dalszemu rozwojowi i dopasowaniu oferty duszpasterstw do oczekiwań i potrzeb studentów.

W realizacji badania kluczową rolę odegrali duszpasterze akademicki oraz liderzy wspólnot, którzy umożliwili dotarcie do szerokiego grona studentów i studentek aktywnych w DA.

Mamy nadzieję, że przedstawione w raporcie wyniki przyczynią się do jeszcze lepszego rozwoju duszpasterstw akademickich oraz wzmacniania wspólnot, które są dla wielu młodych ludzi miejscem nie tylko duchowego wzrostu, ale także budowania trwałych relacji i odkrywania swojej tożsamości.

Badanie zostało przeprowadzone w okresie od kwietnia do 22 czerwca 2025 roku, wykorzystując metodę ankiety internetowej (CAWI – Computer Assisted Web Interview). Link do ankiety został udostępniony podczas ogólnopolskich zjazdów liderów Duszpasterstw Akademickich oraz powtórnie rozpowszechniony na podobnym spotkaniu dedykowanym duszpasterzom akademickim z całej Polski.

Przeprowadzone badanie ilościowe stanowi kontynuację wcześniejszego etapu jakościowego, którego celem było zgłębienie doświadczeń i oczekiwań studentów związanych z funkcjonowaniem DA. W ramach badania ilościowego zgromadzono 315 kompletnych odpowiedzi od zróżnicowanej grupy studentów zaangażowanych w życie duszpasterstw akademickich w całej Polsce.

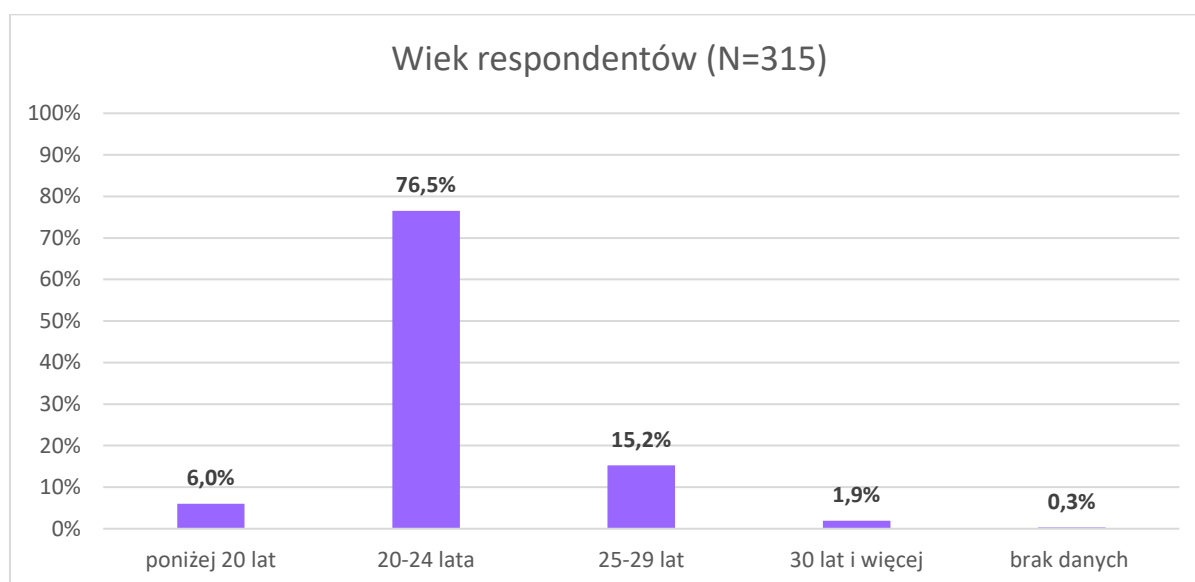
W kolejnych rozdziałach raportu, oprócz wyników badań, przedstawione zostaną szczegółowe dane dotyczące struktury demograficznej respondentów, co pozwoli na lepsze zrozumienie profilu uczestników badania oraz ułatwi interpretację wyników.

Profil uczestników badania – dane demograficzne

W badaniu ilościowym wzięło udział 315 studentów należących do duszpasterstw akademickich w Polsce. W badaniu przeważały kobiety: 56,19%. Mężczyźni stanowili 40,32% uczestników badania, zaś 3,49% (11 osób) nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

Struktura wiekowa

Najliczniejszą grupę wśród uczestników badania stanowili studenci w wieku 20-24 lata – aż 76,51% (241 osób). Osoby w wieku 25-29 lat stanowiły 15,24% badanych, natomiast najmłodsza grupa – poniżej 20 lat – liczyła 6,03% respondentów. Studenci w wieku 30 lat i więcej stanowili 1,90%.

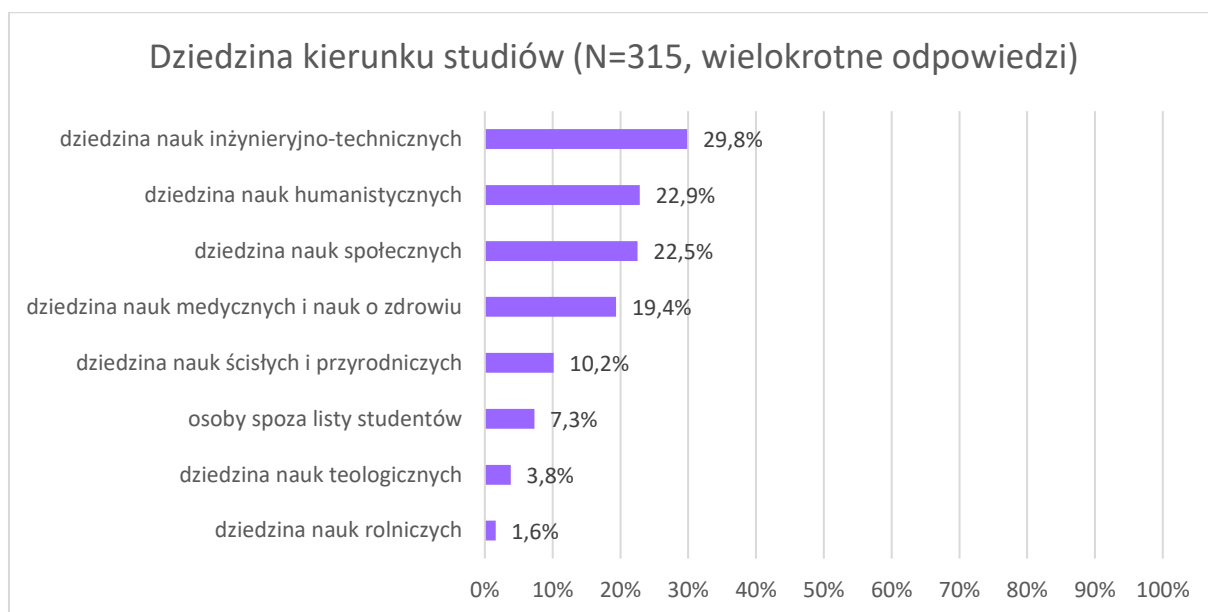
Miejsce zamieszkania przed studiami

Ponad dwie trzecie badanych (66,35%, 209 osób) przyjechało na studia z innej miejscowości, co w znacznej mierze odzwierciedla dużą mobilność studentów w Polsce, związaną z położeniem ośrodków akademickich. Pozostali (33,33%) rozpoczęli studia w swojej miejscowości zamieszkania.

Dziedzina studiów

W badaniu wzięli udział studenci i studentki, którzy reprezentowali szeroki wachlarz kierunków studiów. Najwięcej studentów pochodziło z dziedzin nauk inżynieryjno-technicznych (29,84%). Kolejne liczebne grupy to: nauki humanistyczne (22,86%), nauki społeczne (22,54%) oraz nauki medyczne i nauki o zdrowiu (19,37%). Mniej liczne były osoby studiujące w dziedzinach nauk ścisłych i przyrodniczych (10,16%), teologicznych (3,81%) i

rolniczych (1,59%). Zaś 7,30% badanych zadeklarowało, że nie są aktualnie studentami.

Rok studiów

Najwięcej uczestników naszego badania kończyło właśnie III rok studiów (22,22%). Wysoki udział miały również osoby z II (20,32%), IV (17,78%) oraz I roku (11,11%). Mniejsze grupy stanowili studenci V roku (11,75%), VI roku (1,90%) oraz studiów doktoranckich lub podyplomowych (1,59%). 12,38% osób nie było aktualnie na liście studentów¹.

Warunki mieszkaniowe

Najwięcej badanych (41,59%) mieszkało w wynajmowanych mieszkaniach. Drugą co do liczebności grupą byli studenci mieszkający w domach rodzinnych (28,25%). 17,46% ankietowanych mieszkało w akademikach, a 12,38% w innych formach zakwaterowania, w tym w: bursach, wspólnotach zakonnych, mieszkaniach własnościowych czy mieszkaniach udostępnionych przez rodzinę.

¹ Różnica w liczbie osób, które zadeklarowały, że aktualnie nie są na liście studentów, między odpowiedziami na pytanie o dziedzinę kierunku studiów (23 osoby, czyli 7,30%) a odpowiedziami na pytanie o aktualny rok studiowania (39 osób, czyli 12,38%) może wynikać z kilku przyczyn. W pytaniu o dziedzinę kierunku studiów studenci mogli wskazywać dziedzinę, z którą czują się związani, nawet jeśli formalnie nie są już studentami. Mogli na przykład dokończyć studia, ale nadal identyfikują się z daną dziedziną. W pytaniu o rok studiów odpowiedź "nie jestem aktualnie na liście studentów" mogła zostać przez nich potraktowana stricte formalnie, czyli odpowiadali zgodnie ze swoim statusem administracyjnym na uczelni. Innymi słowy część badanych mogła już ukończyć studia, ale nadal być związana z duszpasterstwem akademickim. W pytaniu o dziedzinę mogli wskazywać swoje ostatnie studia, mimo że już ich nie kontynuują. Możliwe, że niektórzy studenci byli w czasowej przerwie od studiów (urlop dziekański, przerwa w nauce) i nie uznawali się za aktywnych studentów, choć nadal utożsamiali się ze swoją dziedziną studiów.

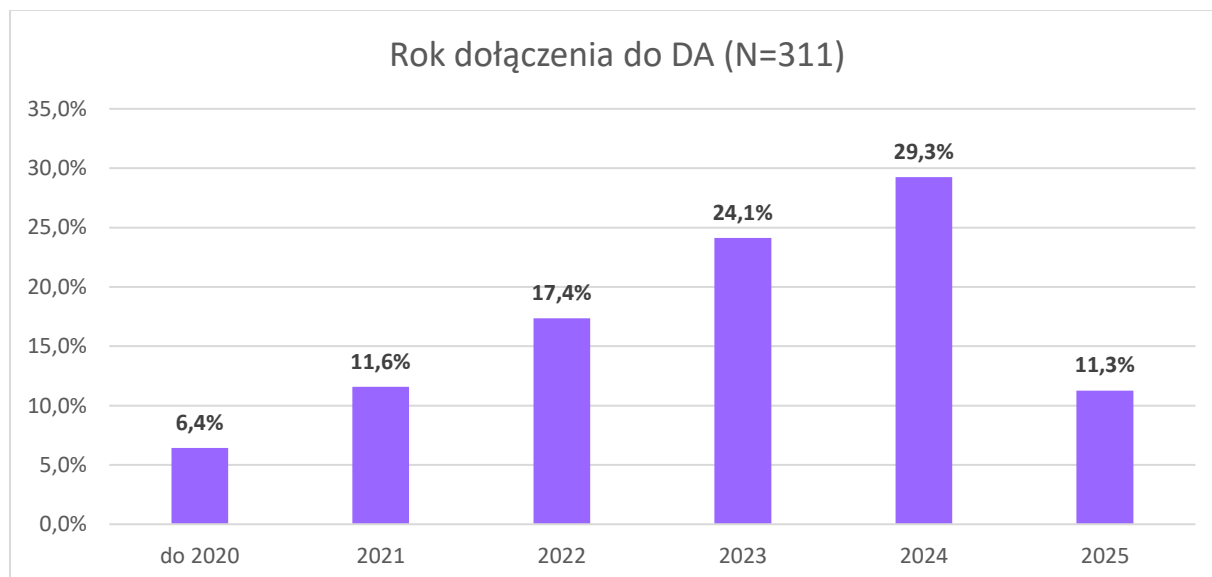
Profil uczestników badania jako zaangażowanych w DA

Autoidentyfikacja religijna

Duszpasterstwo Akademickie stanowi przede wszystkim przestrzeń dla osób wierzących, w tym w znacznym stopniu dla osób głęboko wierzących. Największą grupę stanowią osoby, które określiły siebie po prostu jako wierzące – taką odpowiedź wskazało 185 respondentów, co stanowi 58,73% badanych. Znaczącą część badanych – 124 osoby, czyli 39,37% – określiło siebie jako głęboko wierzące. Tylko śladowa część respondentów to osoby o niskim poziomie identyfikacji religijnej, co potwierdza religijny i wspólnotowy charakter DA oraz jego istotną rolę w życiu osób aktywnie praktykujących wiarę.

Rok przystąpienia do duszpasterstwa akademickiego

Wśród 311 studentów, którzy udzielili odpowiedzi na to pytanie, najwięcej osób dołączyło do duszpasterstwa w latach 2022–2024. Najwcześniejszy zadeklarowany rok przystąpienia to 2012 (osoby, które wzięły udział w badaniu z największym stażem we wspólnotach między 13 lat a 6 lat, odnotowano wyłącznie 20), a najpóźniejszy – 2025. Warto również wziąć pod uwagę, że w latach 2020-2021, czyli w okresie pandemii wiele wspólnot nie działało w normalnym trybie, co mogło się przełożyć na zakres rekrutacji nowych członków.

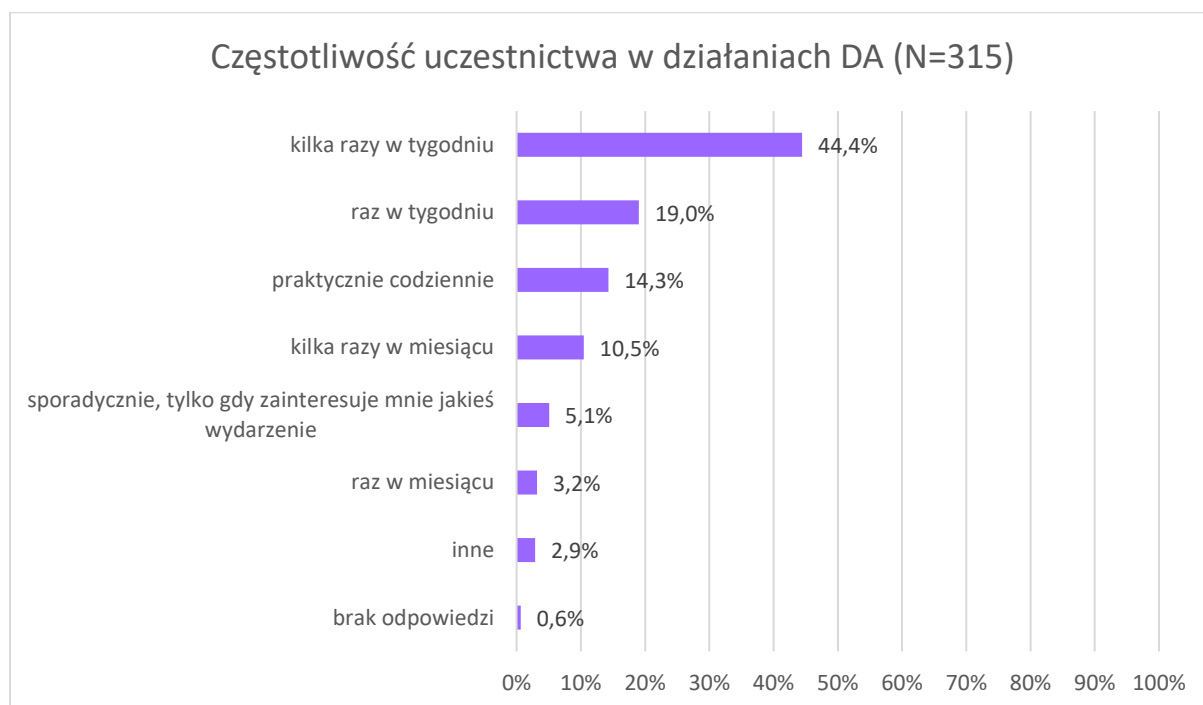
Jednostka prowadząca DA respondentów

Zdecydowana większość respondentów (62,86%) wskazała, że ich Duszpasterstwo Akademickie prowadzone jest przez diecezję lub parafię diecezjalną, zaś blisko jedna trzecia badanych przynależy do wspólnot prowadzonych przez zgromadzenia męskie (30,79%). Odpowiedź „inne” zaznaczyło 5,71% uczestników – w tej grupie znalazły się m.in.

duszpasterstwa prowadzone przez zgromadzenia żeńskie lub uczelnię, znalazły się tu również osoby, które nie wiedziały, kto prowadzi daną wspólnotę (np. znały wyłącznie nazwisko duszpasterza). Niewielki odsetek (0,63%) nie udzielił odpowiedzi na to pytanie.

Częstotliwość uczestnictwa w działaniach DA

Analiza danych pokazuje, że zdecydowana większość badanych jest mocno zaangażowana w życie Duszpasterstw Akademickich. Największa grupa respondentów (44,44%) uczestniczy w działaniach DA kilka razy w tygodniu. Co piąta osoba (19,05%) angażuje się raz w tygodniu, a 14,29% badanych bierze udział w spotkaniach praktycznie codziennie. Sporadyczne zaangażowanie, ograniczone do kilku razy w miesiącu lub rzadziej, deklaruje około 19% ankietowanych.

Z wypowiedzi otwartych wynika, że część studentów dostosowuje swoje zaangażowanie do aktualnych obowiązków życiowych i zawodowych. Aktywność w DA bywa intensywna w czasie studiów, jednak wraz z ich ukończeniem lub zmianą sytuacji życiowej niektórzy ograniczają swoją obecność do sporadycznego udziału w wybranych wydarzeniach. Dobrze taką sytuację obrazują słowa jednego z respondentów: „Przez wiele lat średnio 3 razy w tygodniu, aktualnie okazjonalnie ze względu na wiek i etap życia” (R_405)

Zaangażowanie społeczne uczestników poza DA

Blisko 60% respondentów angażuje się także w inne aktywności, poza DA. Wśród tych aktywności wymieniane były:

- Udział w innych wspólnotach i ruchach religijnych (26,67%),
- Działalność w organizacjach uczelnianych (21,59%),
- Udział w inicjatywach społeczno-kulturalnych, w tym wolontariacie (24,76%).

Ponad 40% badanych nie podejmuje dodatkowej działalności poza DA. W odpowiedziach szczegółowych wskazywano m.in. działalność w harcerstwie, chórach, Ochotniczej Straży Pożarnej, Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej (ZHR), projektach naukowych, inicjatywach sportowych czy rekonstrukcjach historycznych.

Funkcje pełnione w DA

Ponad połowa respondentów (51,75%) nie pełni żadnej funkcji organizacyjnej w DA i uczestniczy w życiu duszpasterstwa wyłącznie jako uczestnicy wydarzeń. Istotna część badanych pełni role odpowiedzialne – 21,90% to liderzy lub koordynatorzy grup, a 22,54% odpowiada za konkretne działania, takie jak social media czy organizacja wydarzeń. Około 8% pełni inne funkcje, w tym posługi muzyczne, liturgiczne, animatorskie czy logistyczne.

Wielkość ośrodków

Zdecydowana większość Duszpasterstw Akademickich, do których należą respondenci, działa w dużych miastach powyżej 250 tysięcy mieszkańców (83,81%). Niewielki odsetek ankietowanych pochodzi z DA w średnich (13,33%) i małych miastach (1,59%).

Liczba osób zaangażowanych

Średnia liczba osób formalnie zapisanych w jednym DA wynosi około 160 osób, choć liczby te różnią się znacznie w zależności od ośrodka – od 5 do 2000 osób. Regularnie w działaniach DA uczestniczy średnio około 110 osób na wspólnotę, przy minimalnej liczbie 6 i maksymalnie 700 osób aktywnych. Warto podkreślić, że często to są szacunki osób biorących udział w badaniach, podczas badań jakościowych nie udało nam się zidentyfikować tak dużych ośrodków w Polsce, jednak podczas fokusów studenci wskazywali, że często liczone są osoby, które biorą udział w wydarzeniach organizowanych przez DA – w tym kulturalnych czy naukowych np. koncerty, spotkania integracyjne, wykłady.

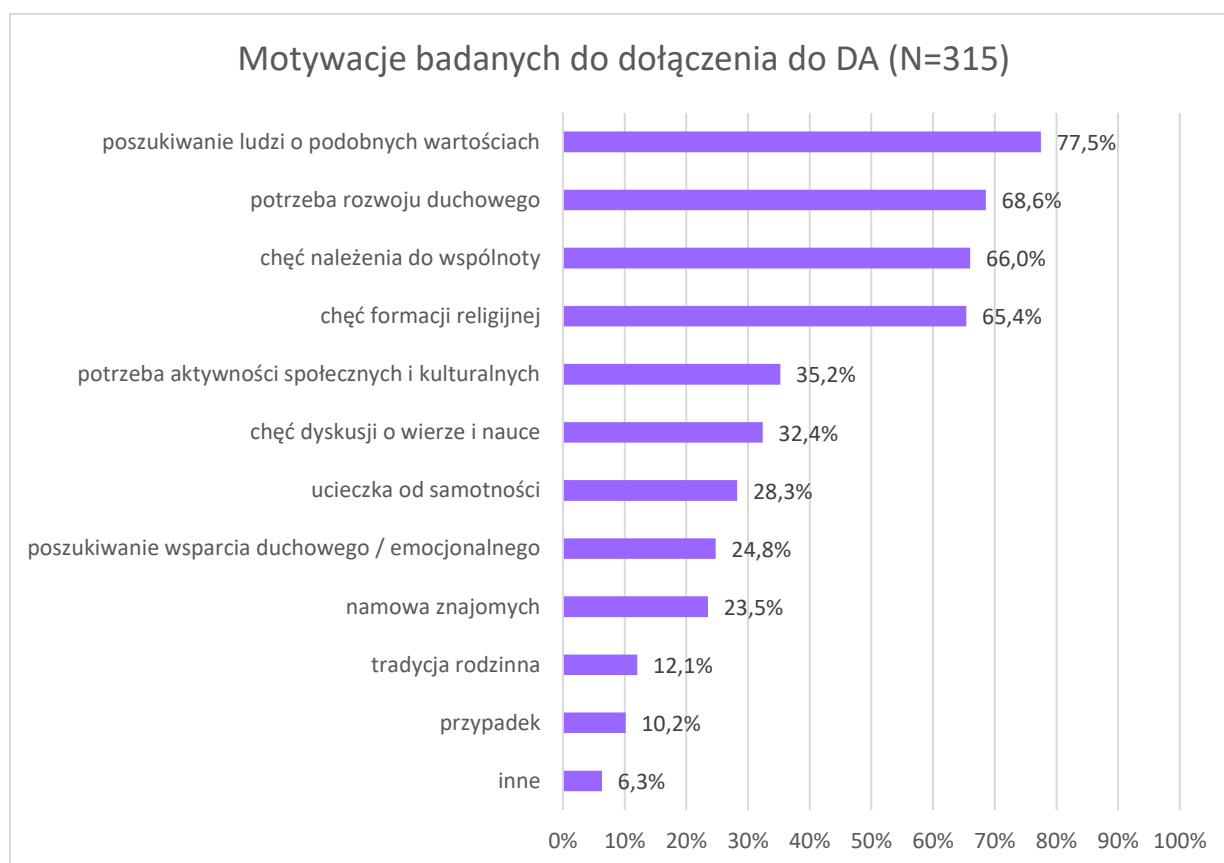
Dane wskazują na dużą różnorodność w intensywności zaangażowania studentów w Duszpasterstwa Akademickie. Choć wiele osób mocno angażuje się w życie wspólnot, zarówno w formie regularnego uczestnictwa, jak i pełnienia funkcji organizacyjnych, część studentów traktuje DA jako miejsce okazjonalnych spotkań. Ponadto, wielu respondentów rozwija się również poza DA, angażując się w życie uczelni, inicjatywy społeczne, ruchy religijne oraz

działalność wolontariacką.

Motywacje i korzyści z uczestniczenia w Duszpasterstwach Akademickich

Motywacje uczestnictwa w DA

Badani wskazywali na różnorodne powody, które skłoniły ich do włączenia się w działalność Duszpasterstwa Akademickiego.

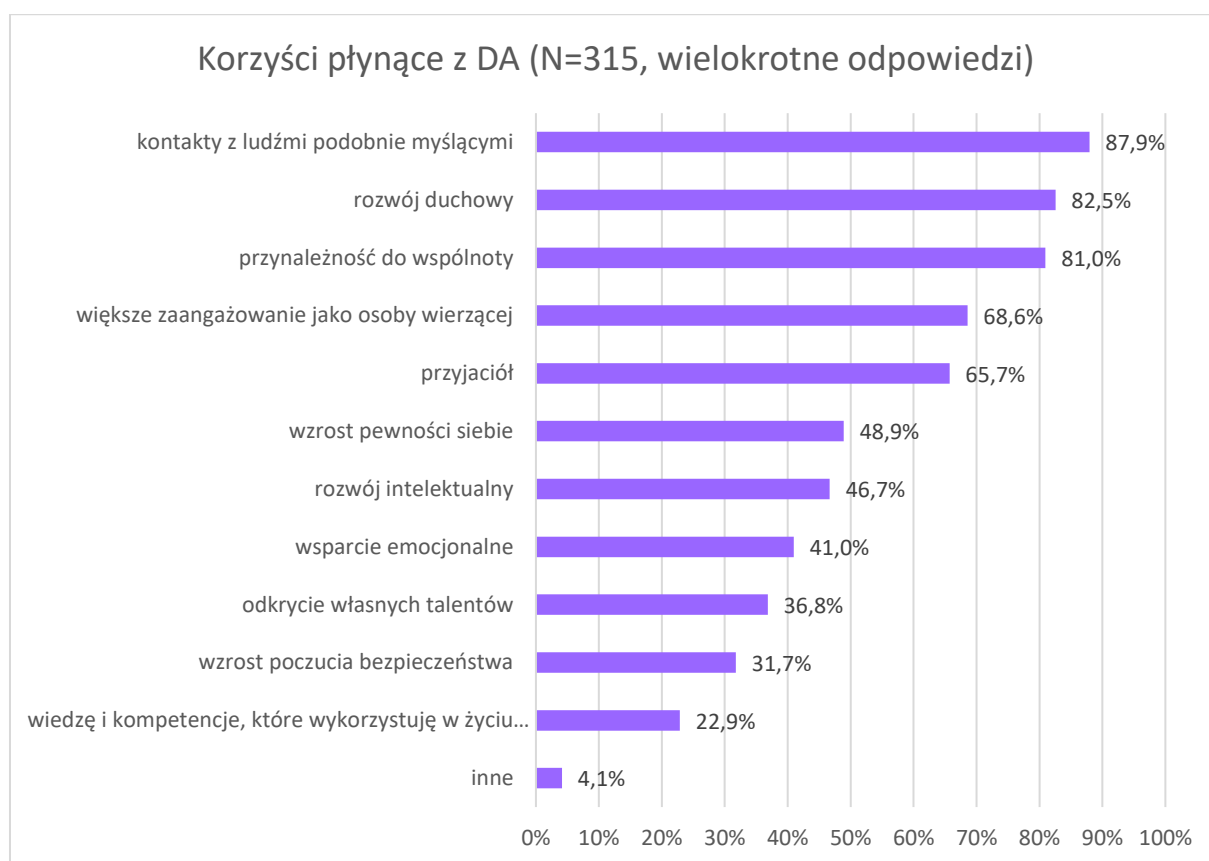

W odpowiedziach otwartych, jako motywację do dołączenia do DA respondenci często wskazywali konkretne osoby, takie jak duszpasterze (np. o. Adam Szustak OP), charyzmat wspólnoty zakonnej, potrzebę budowania relacji, a także bardziej osobiste motywacje, takie jak szukanie przyszłego partnera życiowego czy chęć pracy w scholi. Pojawiły się również głosy o potrzebie odbudowania umiejętności społecznych oraz pragnienie wejścia w relację z osobą już zaangażowaną w DA.

Korzyści uczestnictwa w DA

Analiza odpowiedzi na pytanie dotyczące osobistych korzyści płynących z uczestnictwa w Duszpasterstwie Akademickim (DA) pokazuje, że dla większości badanych bycie częścią tej wspólnoty przynosi szereg istotnych i różnorodnych wartości, zarówno w wymiarze

duchowym, jak i społecznym, emocjonalnym czy intelektualnym.

Najczęściej wskazywaną korzyścią jest możliwość nawiązywania kontaktów z ludźmi o podobnym systemie wartości, co zadeklarowało 87,94% respondentów. Wynik ten wskazuje, że DA jest przede wszystkim miejscem budowania relacji, w którym uczestnicy czują się rozumiani i akceptowani, a wspólna tożsamość religijna i światopoglądowa staje się fundamentem bliskich znajomości i przyjaźni.

Rozwój duchowy to kolejny kluczowy element, który został wskazany przez 82,54% uczestników. Oznacza to, że DA pełni nie tylko funkcję towarzyską, ale przede wszystkim jest przestrzenią intensywnego pogłębiania wiary, modlitwy, uczestnictwa w liturgii i formacji chrześcijańskiej. Wspólnota daje zatem realną możliwość wzrastania w przekonaniach religijnych i kształtowania duchowej tożsamości.

Silnie obecne w odpowiedziach jest także poczucie przynależności do wspólnoty, które zadeklarowało 80,95% badanych. To potwierdza, że przebywanie w DA daje poczucie bycia częścią większej całości, co z kolei przekłada się na lepsze samopoczucie, wsparcie w codziennych trudnościach oraz większą motywację do aktywnego uczestnictwa w życiu wspólnoty.

Znacząca część respondentów (68,57%) wskazała również, że bycie w DA prowadzi do większego zaangażowania jako osoby wierzącej. Uczestnictwo w duszpasterstwie często przekłada się na wzrost aktywności religijnej oraz podejmowanie inicjatyw związanych z życiem Kościoła, co może obejmować posługę liturgiczną, pracę w scholi, organizację wydarzeń czy zaangażowanie charytatywne.

Około połowa badanych (48,89%) dostrzega wzrost własnej pewności siebie w wyniku uczestnictwa w DA. Bycie częścią wspólnoty, budowanie relacji i wspólna realizacja projektów daje uczestnikom poczucie sprawczości oraz wzmacnia ich wiarę we własne możliwości. Wspólnota staje się przestrzenią, w której mogą oni ćwiczyć kompetencje społeczne w bezpiecznym środowisku.

Rozwój intelektualny, choć wskazywany rzadziej (46,67%), również odgrywa ważną rolę. Odpowiedzi te wskazują, że DA umożliwia uczestnikom poszerzanie wiedzy religijnej, uczestnictwo w dyskusjach teologicznych i filozoficznych, a także zdobywanie umiejętności przydatnych w refleksji nad własną wiarą i światem.

Znaczący odsetek respondentów (40,95%) wskazał, że DA zapewnia im wsparcie emocjonalne. Uczestnicy czują się bezpieczni w relacjach ze wspólnotą i mogą liczyć na pomoc oraz zrozumienie ze strony innych członków DA i duszpasterzy w sytuacjach trudnych.

Odkrycie własnych talentów to kolejna z wymienianych korzyści, którą wskazało 36,83% badanych. Duszpasterstwo stwarza przestrzeń do zaangażowania w różne aktywności – muzyczne, organizacyjne, edukacyjne – które pomagają uczestnikom odkryć i rozwijać ich zdolności, a często również odnaleźć własne powołanie.

Nieco mniej, bo 31,75% uczestników, dostrzega wzrost poczucia bezpieczeństwa dzięki byciu częścią wspólnoty. Choć wskaźnik ten jest niższy w porównaniu do innych odpowiedzi, pokazuje on, że dla blisko jednej trzeciej osób DA jest przestrzenią stabilności i przewidywalności, co może mieć szczególne znaczenie dla młodych ludzi na etapie intensywnych zmian życiowych.

Najrzadziej wskazywaną korzyścią jest zdobywanie wiedzy i kompetencji przydatnych w życiu uniwersyteckim (22,86%). Wynik ten sugeruje, że DA nie jest postrzegane przede wszystkim jako miejsce wsparcia naukowego, choć niektórzy badani doceniają rozwój organizacyjny, umiejętności pracy w grupie czy kompetencje miękkie przydatne w kontekście akademickim.

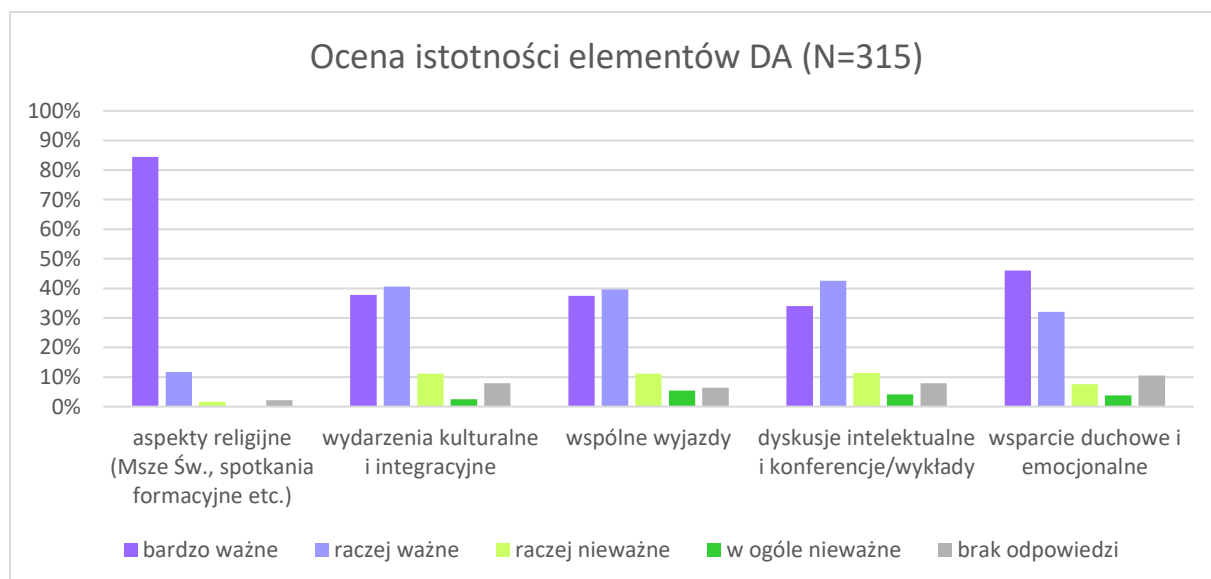
W odpowiedziach otwartych (4,13%) pojawiły się również bardziej indywidualne refleksje, takie jak możliwość odnalezienia przyszłego małżonka, rozwijanie relacji z konkretnym

duszpasterzem, czy uzyskanie wsparcia w budowaniu osobistej dojrzałości i umiejętności społecznych. Jeden z respondentów opisał to doświadczenie słowami: "Kontakt z bardzo różnymi ludźmi. Mieszkam i jestem na kierunku gdzie są głównie dziewczyny w moim wieku. A w DA są bardzo różni ludzie w różnym wieku. Nauka współpracy. Nauka odpowiedzialności. Nauka odzywania się przed ludźmi, zaczynania rozmowy. Nauka, też takich podstawowych umiejętności społecznych. Doświadczenie, że można chodzić w nocy po mieście i jest ok. Zobaczenie przykładu życia innych (członków wspólnoty i duszpasterzy)" (R_98).

Podsumowując, Duszpasterstwo Akademickie dla zdecydowanej większości badanych jest miejscem, które daje zarówno realny rozwój duchowy, jak i wartościowe relacje społeczne. Uczestnicy wskazują na wielowymiarowe korzyści: od wzmacniania wiary i tożsamości religijnej, przez budowanie przyjaźni i pewności siebie, aż po rozwój intelektualny i odkrywanie własnych talentów. Wspólnota ta spełnia zatem zarówno potrzeby duchowe, emocjonalne, jak i społeczne młodych ludzi.

Ocena istotności kluczowych elementów uczestnictwa w DA

W kolejnym pytaniu poprosiliśmy by respondenci oceniali, jak ważne są dla nich różne elementy funkcjonowania Duszpasterstwa Akademickiego (DA). Analiza wyników pokazuje wyraźną hierarchię wartości przypisywanych poszczególnym aktywnościom i aspektom życia wspólnoty, a także zróżnicowanie indywidualnych potrzeb i oczekiwań jej uczestników.

Aspekty religijne (Msze Święte, spotkania formacyjne itp.)

Najwyższą wagę uczestnicy przypisują aspektom religijnym, takim jak Msze Święte, spotkania formacyjne czy inne działania bezpośrednio związane z rozwojem duchowym. Aż 84,44%

badanych uznało je za „bardzo ważne”, a kolejne 11,75% za „raczej ważne”. Odpowiedzi wskazujące na niską istotność tego obszaru są marginalne – jedynie 1,59% uznało je za „raczej nieważne”, a nikt nie ocenił ich jako „w ogóle nieważne”. Wyniki te jednoznacznie potwierdzają, że fundamentem obecności w DA dla zdecydowanej większości uczestników jest właśnie wymiar religijny, a praktyki i formacja duchowa są najistotniejszym elementem działalności wspólnoty.

Wydarzenia kulturalne i integracyjne

Aspekty kulturalne i integracyjne, choć mniej priorytetowe niż praktyki religijne, również są wysoko oceniane. Łącznie 78,41% badanych uznało je za ważne (37,78% wskazało „bardzo ważne”, a 40,63% „raczej ważne”). Jedynie niewielki odsetek osób (13,65%) uznał je za mało istotne lub zupełnie nieważne. Wyniki te pokazują, że spotkania o charakterze towarzyskim, wspólna zabawa i wydarzenia o profilu kulturalnym stanowią ważne uzupełnienie formacji duchowej i są przez uczestników cenione jako element budowania relacji oraz spędzania czasu we wspólnocie w mniej formalnej atmosferze.

Wspólne wyjazdy

Wspólne wyjazdy, takie jak rekolekcje, pielgrzymki czy wyjazdy integracyjne, również zostały ocenione wysoko – 37,46% respondentów uznało je za „bardzo ważne”, a 39,68% za „raczej ważne”. Tylko 16,51% oceniło je jako mniej istotne. Wyniki te wskazują, że wyjazdy stanowią atrakcyjny element życia wspólnoty, dają możliwość pogłębiania relacji oraz przeżywania wiary w inny, intensywniejszy sposób, często poza codziennym kontekstem akademickim.

Dyskusje intelektualne, konferencje i wykłady

Wymiar intelektualny działalności DA również jest przez uczestników ceniony, choć nieco mniej niż inne aspekty. 33,97% badanych uznało go za „bardzo ważny”, a 42,54% za „raczej ważny”. Łącznie prawie 77% respondentów dostrzega wartość w uczestnictwie w wykładach, konferencjach i dyskusjach podejmujących ważne tematy z zakresu wiary, filozofii czy nauk społecznych. Należy jednak zauważyć, że dla 15,56% uczestników ten aspekt ma niewielkie lub żadne znaczenie, co może świadczyć o zróżnicowanych oczekiwaniach dotyczących formy uczestnictwa w DA – nie dla wszystkich intelektualna refleksja jest kluczowa.

Wsparcie duchowe i emocjonalne

Wsparcie duchowe i emocjonalne okazało się również bardzo istotnym elementem dla uczestników DA. 46,03% respondentów uznało je za „bardzo ważne”, a 32,06% za „raczej

ważne”. Jedynie około 11% osób oceniło je jako mało istotne. Wyniki te wskazują, że uczestnicy DA doceniają możliwość rozmowy, zasięgnięcia porady oraz uzyskania pomocy w trudnych sytuacjach zarówno od duszpasterzy, jak i od innych członków wspólnoty. Wsparcie emocjonalne stanowi dla nich ważną część funkcjonowania w duszpasterstwie i zaspokaja potrzebę bycia wysłuchanym oraz zrozumianym.

Podsumowując, analiza odpowiedzi pozwala stwierdzić, że najważniejszymi aspektami przynależności do Duszpasterstwa Akademickiego są przede wszystkim kwestie religijne i duchowe – Msze Święte, spotkania formacyjne oraz możliwość rozwoju duchowego. Bardzo istotne dla uczestników są także elementy integracyjne, wspólne wyjazdy oraz wydarzenia kulturalne, które wspierają budowanie relacji i tworzą atmosferę wspólnoty. Warto również zauważyć, że spory odsetek badanych przywiązuje wagę do możliwości rozwoju intelektualnego oraz wsparcia duchowego i emocjonalnego, które dopełniają całościowy obraz DA jako miejsca wszechstronnego rozwoju młodego człowieka. Wyniki te podkreślają, że Duszpasterstwo Akademickie pełni nie tylko funkcję religijną, ale także społeczną, formacyjną i emocjonalną, odpowiadając na różnorodne potrzeby studentów.

Wpływ DA na uczestników badania

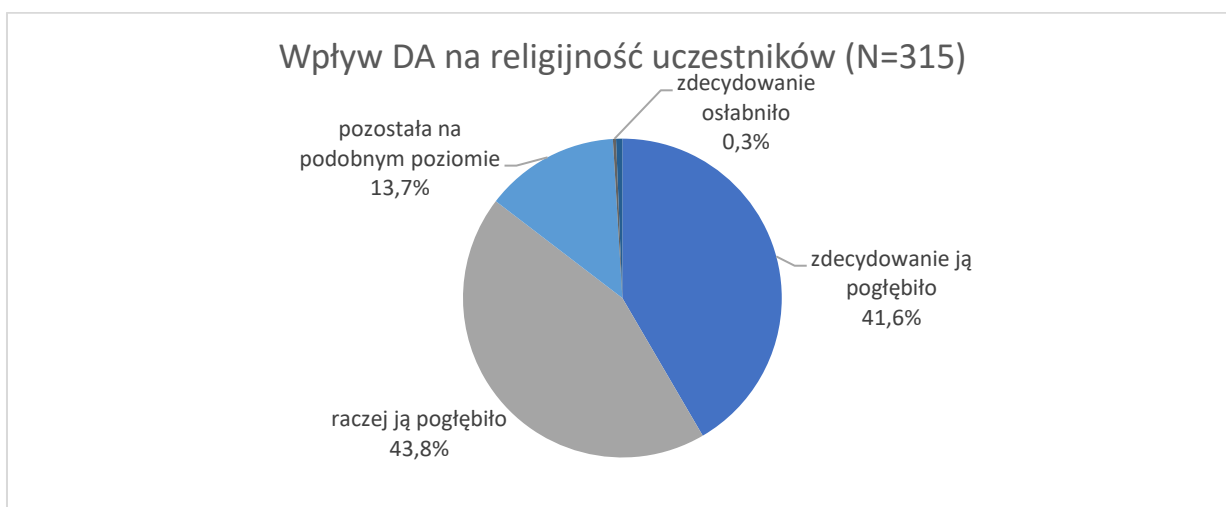
Wpływ DA na religijność uczestników

Analiza odpowiedzi na pytanie dotyczące wpływu uczestnictwa w Duszpasterstwie Akademickim na religijność respondentów jednoznacznie wskazuje na jego pozytywny charakter. Zdecydowana większość badanych odczuwa wyraźne pogłębienie swojej wiary w wyniku zaangażowania w DA.

Największy odsetek respondentów, 138 osób, co stanowi 43,81% badanych, zadeklarował, że uczestnictwo w DA raczej pogłębiło ich religijność. Wskazuje to na to, że dla znacznej grupy studentów działalność duszpasterstwa jest istotnym czynnikiem wspierającym rozwój duchowy, choć niekoniecznie oznacza to radykalną zmianę w ich postawie religijnej. Raczej pogłębienie oznacza trwałe, pozytywne umocnienie ich dotychczasowej wiary oraz praktyk religijnych. Podobna grupa, obejmująca 131 osób (41,59%), uznała, że uczestnictwo w DA zdecydowanie pogłębiło ich religijność. Wskazuje to na głęboki i znaczący wpływ duszpasterstwa na życie duchowe tych osób. Prawdopodobnie to właśnie dzięki spotkaniom formacyjnym, modlitwie wspólnotowej, wsparciu duchowemu oraz relacjom budowanym w DA respondenci ci doświadczyli istotnego wzrostu swojej wiary i duchowego zaangażowania.

Niewielka część badanych, 43 osoby, co stanowi 13,65%, odpowiedziała, że ich religijność pozostała na podobnym poziomie. Wynik ten sugeruje, że choć uczestnictwo w DA nie wpłynęło istotnie na ich wewnętrzną postawę religijną, prawdopodobnie nadal cenią sobie inne aspekty działalności duszpasterstwa, takie jak wspólnota, wsparcie czy relacje interpersonalne.

Warto odnotować, że żaden z respondentów nie wskazał, że uczestnictwo w DA raczej osłabiło ich religijność, a jedynie jedna osoba (0,32%) zadeklarowała, że zdecydowanie osłabiło to jej wiarę. To marginalny wynik, który nie wpływa znacząco na ogólną ocenę pozytywnego oddziaływania DA na religijność studentów.

Analiza tego pytania jasno pokazuje, że dla zdecydowanej większości uczestników DA (łącznie 85,4%) działalność duszpasterstwa jest czynnikiem wzmacniającym religijność, z czego dla ponad 40% wpływ ten jest głęboki i znaczący. Wyniki te potwierdzają, że Duszpasterstwo Akademickie odgrywa ważną rolę w procesie formacji duchowej młodych ludzi, a jego oferta odpowiada na potrzeby osób pragnących rozwijać swoją wiarę w środowisku wspólnotowym.

Wpływ DA na rozwój i poprawę jakości poszczególnych elementów życia uczestników

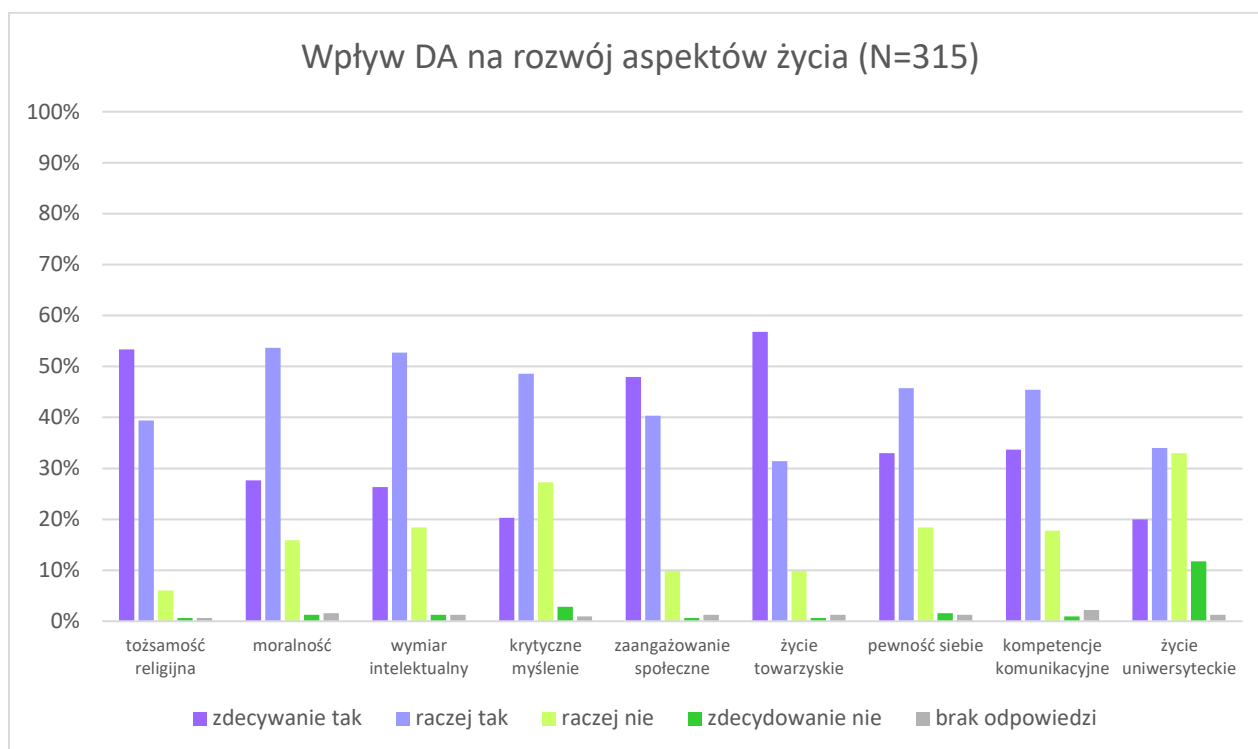
Respondenci ocenili wpływ Duszpasterstwa Akademickiego na różne obszary swojego życia, odnosząc się zarówno do wymiaru religijnego, moralnego, intelektualnego, jak i społecznego oraz osobistego. Wyniki wskazują na szerokie i wieloaspektowe oddziaływanie DA, choć intensywność tego wpływu różni się w zależności od badanego obszaru.

Najsilniejszy wpływ² DA uczestnicy badania odczuwają w obszarze *życia towarzyskiego*, 56,83% wskazało, że zdecydowanie poprawiło się ono dzięki uczestnictwu w duszpasterstwie,

² Poprawę jakości życia towarzyskiego omówiono jako najważniejszy aspekt ze względu na najwyższy odsetek odpowiedzi „zdecydowanie tak”, choć w agregacji z raczej tak nie jest to najważniejszy aspekt.

a kolejne 31,43% uważa, że raczej tak się stało. Oznacza to, że dla blisko 90% respondentów DA stało się przestrzenią budowania relacji społecznych i zacieśniania więzi towarzyskich, co potwierdza znaczenie wspólnotowego charakteru działalności duszpasterstwa.

Podobnie wysoki odsetek odpowiedzi pozytywnych dotyczy *tożsamości religijnej*, ponad 92% uczestników wskazało, że DA w zdecydowanym (53,33%) lub raczej (39,37%) stopniu przyczyniło się do rozwoju ich tożsamości religijnej. To jednoznacznie pokazuje, że DA jest miejscem, które nie tylko umacnia wiarę, ale także wspiera kształtowanie osobistej identyfikacji religijnej.

Znaczący wpływ DA widoczny jest również w obszarze *zaangażowania społecznego*, niemal 88% respondentów zauważyło jego rozwój, z czego 47,94% zdecydowanie potwierdziło ten efekt. Wskazuje to, że duszpasterstwo promuje postawy prospołeczne i aktywność na rzecz innych.

Warto także podkreślić wpływ DA na *pewność siebie* i *kompetencje komunikacyjne*. W przypadku pewności siebie 33,02% wskazało zdecydowaną poprawę, a 45,71% raczej ją odczuło, co razem daje blisko 79% pozytywnych odpowiedzi. Podobnie, w odniesieniu do kompetencji komunikacyjnych, łącznie 79% uczestników (z czego 33,65% zdecydowanie tak) dostrzega ich rozwój dzięki aktywności w DA. To sugeruje, że wspólnota tworzy warunki do nabywania praktycznych umiejętności interpersonalnych, budowania otwartości i asertywności.

W nieco mniejszym, choć nadal zauważalnym stopniu, DA wpływa na *wymiar intelektualny i krytyczne myślenie*. W obszarze intelektualnym 26,35% badanych wskazało zdecydowany rozwój, a 52,70% raczej tak, co łącznie daje blisko 79% pozytywnych odpowiedzi. Krytyczne myślenie poprawiło się zdecydowanie u 20,32% respondentów, a raczej u 48,57%, co razem daje ponad 68% odczuwających pozytywny wpływ. Wyniki te sugerują, że DA nie tylko wspiera duchowy rozwój, ale również stwarza przestrzeń do pogłębiania wiedzy i rozwijania umiejętności analitycznego myślenia, choć ten wpływ nie jest aż tak dominujący jak w sferze relacyjnej czy religijnej.

Jeśli chodzi o *moralność*, 27,62% badanych wskazało na zdecydowaną poprawę, a 53,65% na raczej pozytywny wpływ. Wskazuje to, że dla ponad 81% uczestników DA stanowi środowisko wspierające rozwój etyczny i pogłębienie refleksji moralnej.

Relatywnie najmniejszy wpływ DA respondenci odczuwają w obszarze *życia uniwersyteckiego*, tylko 20% wskazało, że DA zdecydowanie poprawiło tę sferę, a 33,97% raczej tak. Jednocześnie odsetek odpowiedzi negatywnych w tym obszarze jest najwyższy: 33,02% raczej nie oraz 11,75% zdecydowanie nie dostrzega wpływu DA na poprawę życia akademickiego. Wynik ten sugeruje, że działalność duszpasterstwa nie przekłada się wprost na kwestie naukowe, organizacyjne czy administracyjne związane ze studiami, co jest zrozumiałe, biorąc pod uwagę charakter tej wspólnoty.

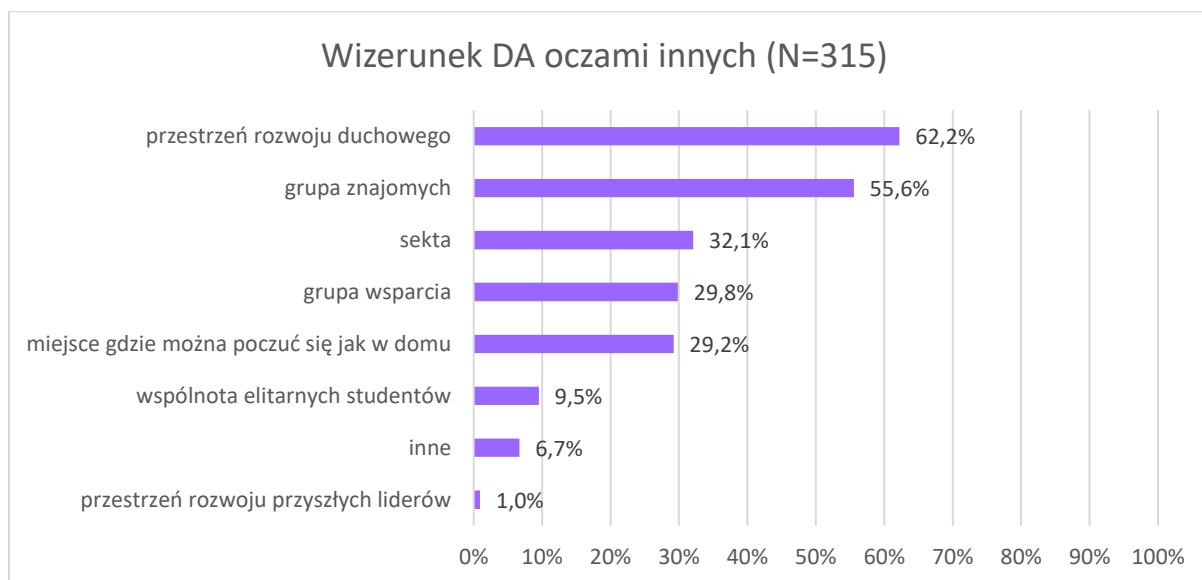
Podsumowując, DA wywiera silny i pozytywny wpływ przede wszystkim na życie towarzyskie, tożsamość religijną, zaangażowanie społeczne, moralność, pewność siebie i kompetencje komunikacyjne uczestników. Nieco słabszy, choć nadal zauważalny, jest jego wpływ na rozwój intelektualny i krytyczne myślenie, natomiast relatywnie najmniej DA przyczynia się do poprawy jakości życia uniwersyteckiego. Wyniki te pokazują szeroki, wielowymiarowy charakter działania duszpasterstwa, które angażuje zarówno sferę duchową, społeczną, jak i osobistą, a także w pewnym stopniu wspiera rozwój umiejętności poznawczych.

Wizerunek DA

Postrzegania DA przez innych

Odpowiedzi uczestników badania na temat wizerunku Duszpasterstwa Akademickiego (DA) w oczach innych osób ukazują złożony, wielowymiarowy obraz tej wspólnoty. Wśród wskazanych postrzeżeń pojawiają się zarówno pozytywne, neutralne, jak i kontrowersyjne skojarzenia.

Najczęściej respondenci uważają, że inni postrzegają DA przede wszystkim jako *przestrzeń rozwoju duchowego*, tę odpowiedź wybrało 196 osób, co stanowi 62,22% wszystkich ankietowanych. Świadczy to o tym, że w odbiorze społecznym DA kojarzy się przede wszystkim z działalnością religijną, formacyjną i wspierającą rozwój wiary. To spójne z deklarowanym przez uczestników wpływem DA na ich religijność oraz osobistą tożsamość religijną.

Bardzo często DA jest również widziane jako *grupa znajomych* - ten wizerunek wskazało 55,56% respondentów. To postrzeganie potwierdza społeczny, relacyjny charakter DA i pokazuje, że dla wielu osób z zewnątrz duszpasterstwo nie jest wyłącznie miejscem rozwoju duchowego, lecz również przestrzenią przyjaźni, spotkań i wspólnego spędzania czasu. Wizerunek ten może działać zachęcająco na osoby poszukujące wspólnoty.

Znacząca część badanych wskazała, że DA jest przez innych postrzegane jako *grupa wsparcia* – taką odpowiedź wybrało 29,84% respondentów. To dowodzi, że wspólnota postrzegana jest jako miejsce, w którym można liczyć na pomoc, zrozumienie i emocjonalne wsparcie, co jest szczególnie istotne w okresie studiów, kiedy wiele osób doświadcza trudności adaptacyjnych, emocjonalnych lub egzystencjalnych.

Około 29,21% respondentów uważa, że DA postrzegane jest jako *miejsce, gdzie można poczuć się jak w domu*. To dodatkowo wzmacnia obraz DA jako przestrzeni otwartej, przyjaznej i dającej poczucie bezpieczeństwa oraz przynależności.

Ważnym, choć nieco kontrowersyjnym wątkiem jest fakt, że 32,06% ankietowanych wskazało, że DA może być postrzegane jako *seкта*. To znaczący odsetek, który sugeruje istnienie pewnych

stereotypów lub nieufności wobec działalności duszpasterstw akademickich w opinii publicznej. Można przypuszczać, że tego typu postrzeganie wynika z ograniczonej wiedzy, uprzedzeń lub zewnętrznego odbioru intensywności życia wspólnotowego, który dla osób spoza kręgu DA może wydawać się hermetyczny lub zbyt zamknięty. Jest to sygnał, który warto uwzględnić w dalszej pracy nad budowaniem otwartego i bardziej zrozumiałego wizerunku DA w przestrzeni akademickiej i społecznej.

Znacznie rzadziej DA postrzegane jest jako *wspólnota elitarnych studentów*, tak uważa tylko 9,52% respondentów, co sugeruje, że duszpasterstwo nie kojarzy się powszechnie z niedostępną lub zamkniętą grupą o wysokim progu wejścia. Tylko marginalna grupa badanych (0,95%) wskazała, że DA jest przestrzenią rozwoju przyszłych liderów, co pokazuje, że ten wymiar działalności nie jest dominującym elementem wizerunku duszpasterstwa lub jest w ogóle mało rozpoznawalny.

Analiza odpowiedzi otwartych ukazuje bardzo zróżnicowany i niejednoznaczny obraz wizerunku Duszpasterstwa Akademickiego w oczach osób, które nie są bezpośrednio związane z tego typu wspólnotami. Wypowiedzi respondentów wskazują, że znajomość DA wśród ogółu społeczeństwa, szczególnie wśród osób niewierzących lub niezainteresowanych życiem religijnym, jest często ograniczona lub powierzchowna.

Wielokrotnie powtarzającym się motywem w odpowiedziach jest brak wiedzy o tym, czym w ogóle jest Duszpasterstwo Akademickie. Respondenci podkreślają, że osoby spoza DA często nie mają pojęcia o jego charakterze, działalności ani celach. Dla wielu ludzi duszpasterstwo jest czymś nieznanym, marginalnym lub wręcz niezrozumiałym. Jedna z uczestniczek badania odpowiedziała: „*Zanim przyszedłam do duszpasterstwa akademickiego, nie wiedziałam o ich istnieniu. Dla osób niereligijnych ta nazwa (duszpasterstwo) nic nie mówi, albo że to coś dla księży stricte. Natomiast osoby religijne, które nie są duszpasterstwie po prostu nie wiedzą co tracą ;)*” (R_248) Wskazywano, że dla osób niereligijnych termin „duszpasterstwo” może kojarzyć się wyłącznie z działalnością księży lub być utożsamiany z instytucjami zupełnie im obcymi.

Pojawia się również percepcja DA jako grupy niszowej, niepopularnej lub egzotycznej. Dla niektórych DA funkcjonuje w świadomości jako coś „dziwnego” lub „odstającego” od współczesnych, świeckich wartości. Pojawia się też postrzeganie duszpasterstwa jako wspólnoty zamkniętej, hermetycznej, złożonej wyłącznie z osób głęboko wierzących, co może prowadzić do stereotypizacji oraz niechęci lub niezrozumienia. Wśród wypowiedzi pojawiają się sarkastyczne lub krytyczne określenia, takie jak „*kościółkowi wieśniacy*” (R_172), „*kółko*

różańcowe”(R_198), „*nawiedzeni*” (R_435), „*biuro matrymonialne*” (R_454) czy „*seminarium*” (R_401). Tego typu opinie mogą wynikać z negatywnych stereotypów o osobach wierzących lub być efektem braku kontaktu z rzeczywistą działalnością DA. Niektóre osoby utożsamiają duszpasterstwo z miejscem „dla ludzi innych”, co sugeruje postrzeganie wspólnoty jako odseparowanej od głównego nurtu społecznego i akademickiego życia.

Z drugiej strony, w odpowiedziach pojawiają się również neutralne i pozytywne skojarzenia. Część respondentów wskazuje, że DA postrzegane jest jako miejsce rozwoju osobistego, przestrzeń towarzyska oraz środowisko wspierające muzykę i twórczość artystyczną. Podkreślano, że duszpasterstwo budzi zainteresowanie, zwłaszcza w kontekście zaangażowania muzycznego czy wspólnotowych inicjatyw skierowanych do innych ludzi. Niektórzy badani wspomnieli, że DA jest postrzegane jako grupa podobna do harcerstwa, czyli przestrzeń o charakterze wspólnotowym, angażująca młodych ludzi w działalność o określonych wartościach, choć niekoniecznie rozumiana w pełni jako wspólnota religijna.

Podsumowując, wizerunek Duszpasterstwa Akademickiego według uczestników badania jest przede wszystkim pozytywny i oparty na skojarzeniach z duchowością, wspólnotą oraz wzajemnym wsparciem. Jednocześnie należy zauważyć, na istnienie dużej rozpiętości w sposobach postrzegania DA przez osoby z zewnątrz. Obok pozytywnych skojarzeń i neutralnych opinii pojawiają się również stereotypy i negatywne etykiety, wynikające często z niewiedzy, dystansu do religii lub ograniczonych kontaktów z działalnością DA. Wyniki te sugerują, że Duszpasterstwo Akademickie stoi przed wyzwaniem przełamywania uprzedzeń, budowania bardziej otwartego wizerunku i aktywnego komunikowania swojej misji oraz wartości w sposób zrozumiały dla szerszej społeczności akademickiej.

Sklonność do rekomendacji Duszpasterstwa Akademickiego innym studentom

Na pytanie „Czy poleciłbyś/poleciłabyś DA innym studentom? Dlaczego?” odpowiedziało w formie otwartej 247 osób, co stanowi 78,41% wszystkich respondentów. Badani studenci i studentki jednoznacznie rekomendują udział w duszpasterstwach akademickich, podkreślając przede wszystkim: głęboką wartość duchową i możliwość rozwoju wiary, silne wsparcie społeczne i możliwość poznania osób o podobnych wartościach, atmosferę swobody, otwartości i wzajemnego zrozumienia, różnorodność i perspektywy poszerzające światopogląd oraz możliwość rozwoju osobistego, intelektualnego i emocjonalnego. Jednocześnie zauważają, że efektywność i odbiór DA może być różny w zależności od konkretnej wspólnoty i osobistych oczekiwań.

Spelnienie potrzeb studentów

W badaniu poproszono uczestników duszpasterstw akademickich o ocenę stopnia, w jakim ich potrzeby społeczne oraz duchowe są zaspokajane w ramach działalności DA. Respondenci oceniali te dwa wymiary na pięciostopniowej skali, gdzie 1 oznaczało „w ogóle nie odpowiada na moje potrzeby” a 5 „całkowicie odpowiada na moje potrzeby”.

Potrzeby społeczne

Analiza wyników wskazuje, że duszpasterstwa akademickie spełniają oczekiwania uczestników w obszarze społecznym na wysokim poziomie. Ponad 81% respondentów oceniło, że DA w znacznym stopniu odpowiada na ich potrzeby społeczne (oceny 4 i 5), natomiast 13,5% wskazało umiarkowany stopień zaspokojenia tych potrzeb (ocena 3). Niewielka grupa (5,5%) była mniej usatysfakcjonowana (oceny 1 lub 2). Średnia ocena potrzeb społecznych wyniosła 4,14 (odchylenie standardowe 0,89), co świadczy o ogólnej wysokiej satysfakcji oraz umiarkowanej zmienności opinii.

Potrzeby duchowe

Wymiar duchowy został oceniony jeszcze wyżej – aż 84,3% uczestników wskazało, że DA w dużym stopniu zaspokaja ich potrzeby duchowe (oceny 4 i 5), a 13,8% oceniło to umiarkowanie (ocena 3). Bardzo niska liczba respondentów (ok. 2%) oceniła ten aspekt negatywnie (oceny 1 i 2). Średnia ocena wyniosła 4,27, a odchylenie standardowe było nieco niższe (0,78), co sugeruje większą zgodność w ocenie wymiaru duchowego wśród badanych.

Potrzeby kulturowe

Satysfakcja z wymiaru kulturowego jest umiarkowana. Średnia ocena wyniosła 3,60, przy czym najwyższe odpowiedzi (4 i 5) stanowiły 55% odpowiedzi, a oceny neutralne (3) aż 32%. Około 12% badanych oceniło, że DA w niewielkim stopniu odpowiada ich potrzebom kulturowym (oceny 1 i 2). Odchylenie standardowe (0,98) wskazuje na umiarkowaną rozpiętość opinii, co może świadczyć o różnicach w dostępności lub atrakcyjności oferty kulturowej w poszczególnych wspólnotach DA.

Potrzeby intelektualne

Podobnie jak w wymiarze kulturowym, zaspokojenie potrzeb intelektualnych oceniono na poziomie umiarkowanym (średnia 3,64). Pozytywne oceny (4 i 5) stanowiły 60%, natomiast około 14% osób wskazało na niskie spełnienie tych potrzeb (oceny 1 i 2). Odchylenie standardowe 1,03 wskazuje na nieco większą różnorodność opinii, co może odzwierciedlać

różne oczekiwania intelektualne lub różnice w ofercie dydaktycznej i formach rozwoju intelektualnego w DA.

Potrzeby emocjonalne

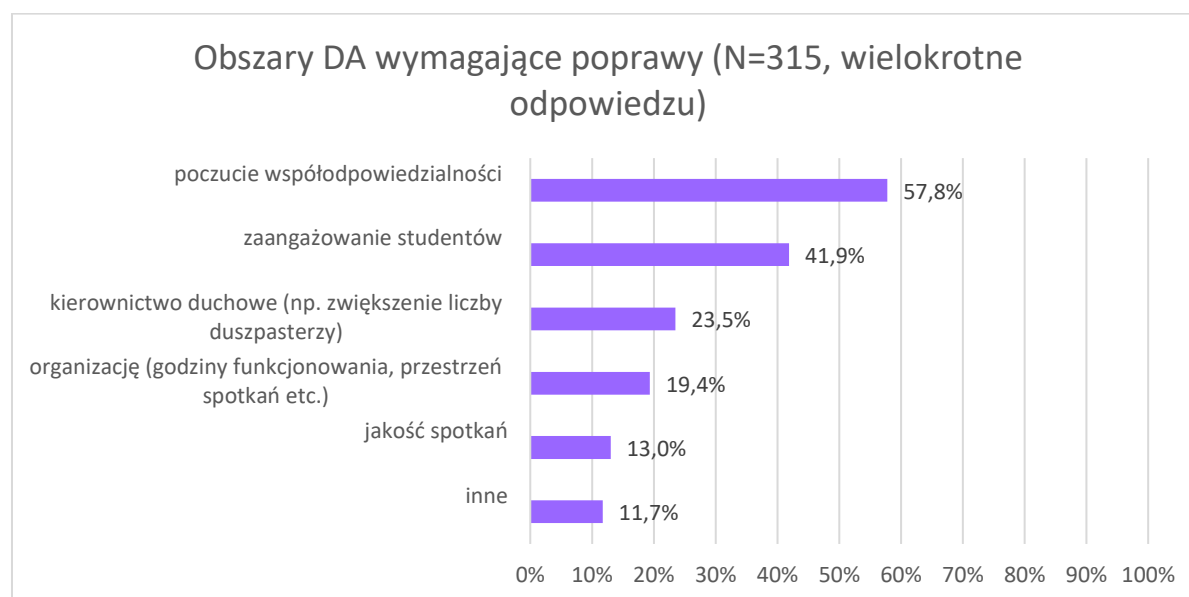
Wymiar emocjonalny został oceniony pozytywnie ze średnią 3,84. Respondenci w 69% wskazywali na zadowalający stopień zaspokojenia swoich potrzeb emocjonalnych (oceny 4 i 5), natomiast 21% ocen było neutralnych, a około 10% negatywnych (oceny 1 i 2). Odchylenie standardowe 0,99 pokazuje umiarkowaną zmienność opinii, co może wiązać się z indywidualnym doświadczeniem wsparcia emocjonalnego w ramach DA.

Wyniki analizy wskazują, że duszpasterstwa akademickie skutecznie realizują swoją misję zarówno w obszarze wspólnotowym, jak i duchowym. Minimalnie wyższa i bardziej jednorodna ocena potrzeb duchowych może wynikać z centralnej roli, jaką pełni rozwój wiary i duchowości w działalności DA. Jednocześnie wysoka satysfakcja z aspektów społecznych potwierdza, że DA stanowi ważne środowisko integrujące studentów o podobnych wartościach, sprzyjające budowaniu relacji i wsparciu.

Nieliczne niższe oceny sugerują, że nie wszyscy uczestnicy w równym stopniu korzystają z oferty duszpasterstw, co może być związane z różnicami indywidualnych potrzeb, charakterem poszczególnych wspólnot czy stopniem zaangażowania.

Obszary DA wymagające poprawy

Respondenci zostali poproszeni o wskazanie obszarów działalności DA, które ich zdaniem należałoby poprawić. Odpowiedzi pozwalają zidentyfikować kluczowe wyzwania oraz priorytety rozwojowe dla duszpasterstw akademickich.

Poczucie współodpowiedzialności

Najczęściej wskazywanym obszarem wymagającym poprawy było poczucie współodpowiedzialności – 57,8% badanych zaznaczyło ten aspekt. Wskazuje to na potrzebę wzmacniania zaangażowania uczestników w organizację i prowadzenie wspólnoty, co może sprzyjać większej integracji i aktywności członków DA.

Zaangażowanie studentów

Kolejnym istotnym wyzwaniem jest zwiększenie zaangażowania studentów, na które wskazało 41,9% respondentów. Sugeruje to konieczność podejmowania działań motywujących i angażujących młodych ludzi, aby czuli się bardziej odpowiedzialni i aktywni w życiu duszpasterstwa.

Kierownictwo duchowe

23,5% uczestników uznało, że należy poprawić kierownictwo duchowe, na przykład poprzez zwiększenie liczby duszpasterzy. To ważny sygnał potrzeby wzmocnienia wsparcia duchowego oraz indywidualnej opieki nad członkami wspólnoty.

Organizacja i jakość spotkań

Mniej respondentów wskazało na konieczność poprawy organizacji (godzin funkcjonowania, przestrzeni spotkań) – 19,4%, oraz jakości spotkań – 13,0%. Choć te aspekty są ważne, wydają się być oceniane jako mniej problematyczne w porównaniu z kwestiami zaangażowania i współodpowiedzialności.

Inne wskazania

Spośród respondentów, którzy wskazali „inne” obszary wymagające poprawy (11,8% badanych), wyłania się kilka wyraźnych wątków oraz indywidualnych sugestii, które wzbogacają obraz potrzeb studentów w duszpasterstwach akademickich. Choć niektóre odpowiedzi stanowią subiektywne oceny konkretnych wspólnot, wiele z nich wskazuje na istotne, powtarzające się potrzeby, które warto uwzględnić w dalszym rozwoju DA.

Otwartość i integracja nowych osób

Jednym z najczęściej pojawiających się tematów jest potrzeba większej otwartości na nowych członków wspólnoty oraz przeciwdziałania zjawisku zamkniętych, wieloletnich grup. Respondenci podkreślają, że nowo przybyłe osoby mogą czuć się wykluczone lub mieć trudność z wejściem do już zintegrowanych środowisk. Zwracano również uwagę na

konieczność większej aktywności księży w zakresie integracji i indywidualnego podejścia do nowych uczestników.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Należałoby bardziej się otworzyć na nowe osoby, które przychodzą, zamiast zamykać się w grupie osób przychodzących od lat.” (R_21)
- „Żeby nauczyć się zauważać nowych ludzi – rozmawiać z nimi. Przełamanie poczucia podziału między ‘elitarnymi’ ludźmi z funkcjami a tymi bez.” (R_98)
- „Integracja ‘nowych’ i mniej zaangażowanych osób w trakcie spotkań całego DA; czasem jest niezręcznie, kiedy wydaje się, że wszyscy się znają, a nowa osoba nie ma z kim porozmawiać.” (R_435)

Kultura wzajemnego szacunku i otwartości

Respondenci zwracają uwagę na potrzebę budowania atmosfery większego wzajemnego szacunku, szczerości oraz unikania nieformalnych podziałów we wspólnotach. Pojawiły się również głosy o potrzebie większej wyrozumiałości i otwartości na różne światopoglądy.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Nie tworzenie się jakiejś niechęci między grupkami (...) więcej wyrozumiałości i szacunku do każdego; nie dzielenie ludzi na ‘fajniejszych’ i tych mniej ‘fajnych’.” (R_227)
- „Więcej dyskusji analizującej odmienne punkty widzenia, otwartości na inny światopogląd, uzasadniania, dyskusji, podważania katolickiego światopoglądu.” (R_150)

Jakość formacji intelektualnej i duchowej

Kilku respondentów wskazało na potrzebę pogłębienia treści formacyjnych, w szczególności poprzez większy nacisk na apologetykę, nauczanie moralne i korzystanie z oficjalnych dokumentów Kościoła. Zwracano także uwagę na potrzebę mocniejszego duchowego przewodnictwa ze strony duszpasterzy.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Wprowadzić apologetykę jako wykładnię, by dać młodym ludziom narzędzia do walki ze słabościami i wiedzę o tym, czym chrześcijaństwo nie jest.” (R_91)
- „Większą dbałość o tematykę związaną z moralnością.” (R_78)

- „Poziom merytoryczny i duchowy – większe zaangażowanie w przekazywanie prawdziwej Nauki katolickiej, np. tej zawartej w oficjalnych dokumentach papieży na przestrzeni wieków.” (R_316)
- „Może żeby duszpasterze byli bardziej ojcami, przewodnikami w życiu duchowym i normalnym.” (R_143)

Organizacja i dostępność spotkań

Niektórzy respondenci wskazali na potrzebę poprawy organizacji życia DA, w tym lepsze dostosowanie godzin spotkań do różnych planów zajęć studentów, zwłaszcza tych szczególnie obciążonych studiami lub innymi obowiązkami.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Może więcej dostępnych godzin, gdyż przez plan studiów oraz udział w samorządzie rzadko udaje mi się uczestniczyć w zajęciach z komórki z naszego DA.” (R_332)
- „Osobiście wiem, że w mojej wspólnotce jest to raczej niemożliwe, ale brakuje mi spokojnego, swobodnego czasu na integrację i zabawę z koleżankami i kolegami.” (R_230)

Współpraca i komunikacja

Pojawiły się również pojedyncze głosy dotyczące potrzeby zwiększenia współpracy między duszpasterstwami w jednym mieście oraz lepszej informacji o działalności DA w mniejszych miejscowościach.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Współpraca pomiędzy duszpasterstwami w jednym mieście.”
- „Informacje o działaniu DA w mniejszych miejscowościach (mało kto wie o ich istnieniu).”

Pozostałe uwagi

Część respondentów wyraziła swoje zadowolenie z obecnego funkcjonowania DA, podkreślając, że nie widzą istotnych obszarów wymagających poprawy lub że w ich wspólnotce wszystko działa prawidłowo.

Przykładowe wypowiedzi:

- „Moje duszpasterstwo działa świetnie, jest przestrzeń dla osób bardzo zaangażowanych,

ale też dla takich, które nie mają przestrzeni na większe angażowanie się.” (R_118)

- „Wszystko jest super! Oby jeszcze więcej osób chciało się angażować w organizację, żeby nie tylko brali, ale także dawali, co zwykle przychodzi z czasem.” (R_336)

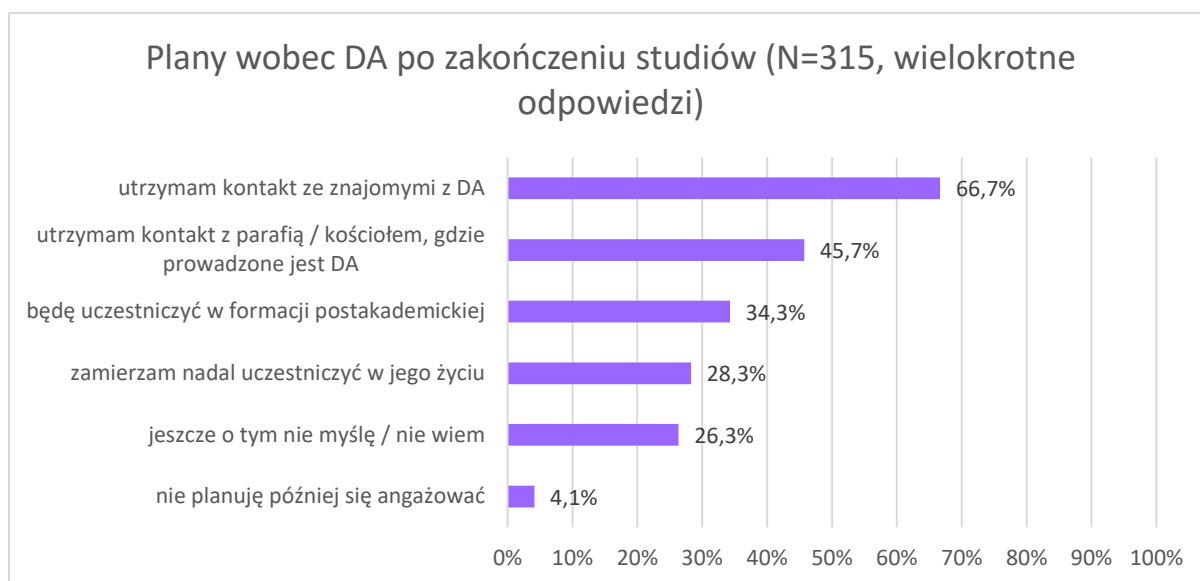
Analiza wskazuje na potrzebę skoncentrowania działań DA na budowaniu i wzmacnianiu poczucia współodpowiedzialności oraz aktywnego zaangażowania studentów. Wsparcie kierownictwa duchowego również jest kluczowe dla efektywnego funkcjonowania wspólnoty.

Plany zaangażowania uczestników duszpasterstw akademickich po zakończeniu studiów

Największa grupa badanych (66,7%) zadeklarowała chęć utrzymania kontaktu ze znajomymi z DA po zakończeniu studiów. Jest to wskazanie na trwałość relacji społecznych budowanych w ramach wspólnoty oraz ich znaczenie w życiu uczestników. 45,7% respondentów planuje utrzymywać kontakt z parafią lub kościołem, w którym działało DA, co świadczy o dużym przywiązaniu do środowiska duchowego i lokalnej wspólnoty religijnej.

Ponadto, 28,3% badanych deklaruje, że zamierza nadal aktywnie uczestniczyć w życiu DA, a jeszcze więcej, bo 34,3%, planuje zaangażować się w formację postakademicką, co wskazuje na chęć kontynuacji rozwoju duchowego oraz udziału w strukturach kościelnych dedykowanych osobom po studiach.

Tylko niewielka część badanych (4,1%) deklaruje brak planów dalszego zaangażowania w DA po ukończeniu studiów, co świadczy o wysokim poziomie satysfakcji i identyfikacji z duszpasterstwem. Z kolei 26,4% respondentów przyznało, że jeszcze nie myśli o swojej przyszłej roli lub nie jest pewnych, jak będzie wyglądać ich zaangażowanie po studiach. Jest to naturalna postawa wśród studentów, którzy często skupiają się na teraźniejszości i dopiero w późniejszym etapie życia podejmują decyzje dotyczące zaangażowania społecznego i duchowego.

Wyniki wskazują na silne więzi społeczne i duchowe tworzone w ramach DA, które wielu uczestników zamierza podtrzymywać także po zakończeniu studiów. Znaczący odsetek planujących kontynuację formacji postakademickiej i aktywnego udziału w życiu DA świadczy o trwałym wpływie duszpasterstw na ich rozwój osobisty i duchowy.

Niewielka grupa osób nieplanujących dalszego zaangażowania sugeruje, że oferta DA jest w większości atrakcyjna i spełnia oczekiwania uczestników. Jednocześnie spora liczba osób niezdecydowanych podkreśla potrzebę wsparcia i zachęty do dalszej aktywności w kolejnych etapach życia.

Podsumowanie

Celem przeprowadzonego badania ogólnopolskiego wśród studentów zaangażowanych w Duszpasterstwa Akademickie (DA) w Polsce było lepsze zrozumienie ich potrzeb, poziomu zaangażowania oraz oczekiwań wobec wspólnot, do których należą. Badanie, zrealizowane wiosną 2025 roku metodą ilościową (CAWI), stanowi kontynuację wcześniejszych analiz jakościowych i pozwala na uzyskanie szerszej perspektywy dotyczącej funkcjonowania DA w skali kraju.

W badaniu wzięło udział 315 studentów i studentek z różnych ośrodków duszpasterstw akademickich w Polsce. Struktura demograficzna respondentów była zróżnicowana pod względem płci, wieku, rodzaju uczelni, kierunku studiów oraz poziomu dotychczasowego zaangażowania w życie wspólnoty. Dzięki tej różnorodności, uzyskane wyniki dostarczają wiarygodnego obrazu potrzeb i doświadczeń studentów uczestniczących w duszpasterstwach.

Analiza wyników wskazuje, że zdecydowana większość studentów ocenia swoje doświadczenie w DA pozytywnie. Najwyżej oceniane zostało spełnianie potrzeb duchowych i społecznych – odpowiednio 44,55% i 39,42% badanych wskazało najwyższy poziom zaspokojenia tych potrzeb. Wysokie oceny uzyskały również potrzeby emocjonalne, przy czym wymiary kulturowe i intelektualne zostały ocenione nieco niżej, co może sugerować przestrzeń do rozwoju w tych obszarach.

Studenci deklarują chęć dalszego kontaktu z DA po zakończeniu studiów – najczęściej w formie utrzymywania relacji ze znajomymi (66,7%) oraz kontynuowania formacji postakademickiej (34,3%). Znacząca grupa (28,3%) planuje również dalsze aktywne uczestnictwo w życiu duszpasterstwa. Jedynie niewielki odsetek badanych (4,1%) nie przewiduje dalszego zaangażowania.

Badani studenci wskazali także obszary, które – ich zdaniem – wymagają poprawy. Najczęściej wskazywano potrzebę zwiększenia poczucia współodpowiedzialności wśród członków DA (57,8%) oraz zaangażowania studentów (41,9%). Wśród innych ważnych postulatów znalazły się: lepsza organizacja funkcjonowania DA, rozwój kierownictwa duchowego oraz poprawa jakości spotkań.

Analiza odpowiedzi otwartych dostarczyła szczególnie cennych spostrzeżeń. Wielu studentów podkreślało potrzebę większej otwartości na nowe osoby, przełamywania zamkniętych struktur wewnętrznych oraz budowania bardziej inkluzywnej atmosfery w DA. Pojawiały się głosy dotyczące wzmacniania jakości formacji intelektualnej, w tym szczególnie

apologetyki i nauczania Kościoła, a także potrzebę prowadzenia spotkań o większej różnorodności tematycznej. Część respondentów zwracała uwagę na naturalne zjawisko tworzenia się nieformalnych grup i podkreślała konieczność pracy nad integracją i przełamywaniem barier wewnętrznych.

Na uwagę zasługują także postulaty dotyczące lepszej organizacji czasu i przestrzeni spotkań, większej elastyczności w dostosowywaniu form zaangażowania do możliwości studentów, a także większej współpracy pomiędzy duszpasterstwami w obrębie jednego miasta.

Warto podkreślić, że mimo wskazanych trudności i obszarów wymagających poprawy, ogólny obraz duszpasterstw akademickich w Polsce jawi się jako pozytywny i wartościowy w oczach studentów. DA są dla nich ważnym miejscem budowania relacji, rozwoju duchowego, poszukiwania sensu oraz wspólnoty, co znajduje odzwierciedlenie zarówno w ocenach, jak i w deklarowanych planach dalszego zaangażowania.

Zebrane wyniki, wzbogacone o spontaniczne komentarze uczestników badania (umieszczone w aneksie), dostarczają cennego materiału do refleksji dla duszpasterzy, liderów i osób zaangażowanych w tworzenie DA. Mamy nadzieję, że wyniki te przyczynią się do dalszego rozwoju duszpasterstw akademickich w Polsce oraz do jeszcze lepszego odpowiadania na potrzeby młodych ludzi, którzy szukają w DA przestrzeni przyjaźni, formacji i duchowego wzrostu.